زندگي نامه استاد عباس بارز

مهجور ---» بارز

عباس اسلامی و اکنون که به نام عباس بارز شناختیم ، در یک خانواده روحانی، به گفته خود در سال 1339 هجری قمری (که به سال شمسی برابر است با 1298 وبه میلادی 1919) در آخرین جمعه از ماه صفر در روزهای پاییزی در شهرستان اهـــر ، روستای یغفر فزان (آیپیرزان) به دنیا آمد .

تاریخ دقیق تولدش در شناسنامه وی 1300 نوشته شده است که با احتساب آن او الان 90 سال دارد.

پدرش شیخ الاسلام میرزا جعفر اسلامی یکی ازعالمان قاراداغ (قــره داغ) بود .بارز پس از سپری کردن دوران کودکی در مکتب پدر روحانی خود ،تحصیلات دینی،حوزوی و ملی ودروس کلاسیک را با علاقه آموخت .

بارز در روزهای اولین شاعری {مهجور} تخلص می کرد. سپس تخلص بارز را برای خود انتخواب کرد که واقعاًهم نام بارز برای شاعرمان یک نام زیباست .

او اولین شعرش را در 16 سالگی نوشت و چگونگی شاعر شدنش را اینگونه بازگو ساخت :«دلیل شاعر شدن من یک داستان جانسوز است .یکی از پسرعموهای پدرم از گنجه به تبریز آمده بودند.او با دو دخترش از جلفا به تبریز رفته بود و ماپس از شنیدن این خبر همراه با مرحوم پدرم و برادر بزرگم برای

دعوت از آنها راهی تبریز شدیم . یکی از دختران او 9 سال و دیگری 7 سال داشت.در اولین دیدار عشق دختر 9 ساله سینه ام را شعله ور ساخت که الان هم نشانه شعله هایش در سینه ام پیداست. آن زمان 14 سال داشتم.من به او یک دل دادم و او هزاربار بیشتر عاشق من شده بود،از هر دوطرف محبت قوی وجود اشت . من قصد ازدواج با اورا داشتم،اما خانواده ام راضی به این کار نشدند.

اینگونه بود که با یک سینه سوزان 5 سال از دوران جوانی ام را سپری کردم در آن سالهای ماندگار من شاعر چنین عشقی شدم».

عم اوغلو-عم قیزیسینی سئوسه کی گوناه دئییل

نولار اگر وئره لر هر گولو اؤزعاشیقینه

بارز پس از 6 سال از این ماجرا با دختر عمویش ازدواج میکند اما پس از یک سال از ازدواج آنها دست قضا به پری شعرهای بارز محلت نداده ودر دوران جوانی میمیرد. پس از او مادرش و چند نفر از نزدیکان شاعر نیز از دست میروند واین مصیبتها شاعر را به یک خستگی روحی دچار ساخت .

کاش دئییرم میرزا حیماد قالایدی

آرخاکؤمک قوهوم اولاد قالایدی

نورتاب ،خجه،مریم قالایدی

هئچ گولشنین گولو بئله سولمادی

اوچ گلیندن بیرجه سیده قالمادی

پس از گذشت از چند سال بارز دوباره تصمیم به ازدواج گرفت و باشریک زندگی فعلی اش (فاطمه آذر) وصلت کرد که حاصل ازدواج آنها 6پسر و 3 دختر است .

بارزاز اول کشاورزی می کرد و در اداره مالاریا در اهر استخدام شده بود که بعدها، از آنجا در آمده در سال 1340 تا سال 1370 در اداره آموزش و پرورش ملم بود و پس از 30 سال آموزش کودکان باز نشسته شد.

او اکنون در یکی از کوچه های خلوت «اهـــر» که خانه اش زیارتگاهی شده برای ادب دوستان و شعر دوستان آن دیار و سایر مناطق، زندگی می کند.

خانواده بارز گرفته از پدرش تا فرزندانش همگی هنرمند و عالم هستند.

قاشلارین طاقینی هر کیم گوئره بی طاقت اولور

بِاَبِی آنتَ وَاُمّی، بئله ده حالت اولور؟

شعر بالا از عموی عباس بارزحمید بیگ است.

کتابهای علمی،ادبی وتاریخی پدرش در سال 1320 در اتفاقات جنگ جهانی دوم در سوم شهریور هنگامی که روسها به ایران آمدند ،توسط آنها سوزانده شدند.

تکرار این ماجرا در سال 1357روی داد وماجرایی که بر سر پدرآمده بود بر سر پسر نیز افتاد. درآن زمان 20 هزاربیت از شعرهای بارز محو شده است.

سن قاراداغ اوغلوسان بارزدایان داغلارکیمی

شأنینه اویمازدئسن بی قدرومقدار

بوکؤنول لر دؤنیاسیندا یاشایب قالان بارز کیمدیر؟

او بیر ائل شاعیریدیر ، سئوگی ، محبت شاعیریدیر ، غئیرت ، شرافت ، میللت شاعیریدیر، او گؤزلليك طبیعت شاعیریدیر . اونون فیکیر دؤنیاسیندان آخیب گلن غزللر، قوشمالار،گرایلی لار ، بئشلیکلر و سایره شعرلر عصریمیزین احتییاجیندان دوغان بیر احتییاجدیر . اونون شعرلری ائلیمیزین ، دیلیمیزین بوگونکو دؤنیادا آجییان یاراسیندان آخان قاندی ، ناله دی ، سیزیلتی دی ، نعره دی ، فریاد دی .

‹‹ بارز ›› بیر عاشیق دی وطن ، میللت ، گؤزلليك ، طبیعت ، آزادلیق عاشیقیدی .

عشق و بارز .

چوخلو شاعیرلرده اولدوغو کیمی « بارز » ده ایلك یارادیجیلیق یولو عشق ایله

باشلانیر.بیز اونون لیریکاسیندا بیر سینه سی داغلی،اوزون ایللر یار حسرتی چکمیش،یاردردیچکمیشبیر عاشیقی گؤروروك.بونونلا بئله ‹‹بارز››عشقی اینسانی کامالا چاتدیران عنصورلارین بیر اینجی سی بیلیر:

سال اله اکسیر عشقی کیمیا افسانه دیر

عشقیسیز اینسان یئتیشمز مقصدوماواسینا

عشقه مونکوردو دئدیم بیرپارا وجدانی دانان

دئدی:هئچ کس دانا بیلمز اگر اینسان اولسا

‹‹بارز››داها فریاد ائله مه عشق غمیندن

عشقین سنی بو جرگه ی ابداله سالیبدیر

وطن وبارز

‹‹بارز››ین اثرلرینده هر هانسی قالیبده اولورسا اولسون چوخ آز شعر تاپیلار کی،اوندا وطن عشقی،وطن محبتی،وطن آدی،اولماسین.وطنین آبادلیغی،آزادلیغی اونون اؤنملی دیلکلریندندیر.او وطن یولوندا اؤلمگی ان شرفلی اؤلوم بیلیر:

یانمزدی بوبلالی کؤنول نار حسرته

گؤرسئدی بواؤلکه نی آباد اولان گونو

عهد ائتمیشم خدا ایله بایرام توتام اؤزوم

آذر ائلیم بو اؤلکه ده داماد اولان گونو

نفسیمین عزتینی ساخلامیشام صبریم ایله

ائلیمی،اؤلکه می دؤنیا مالینا ساتمامیشام

بارزین وطن اوچون دئییلن شعرلرینین بیر نئچه سینین عنوانی :

اودلو دیار ، آنا یوردوم ، جان باغچاسی ، شهریار اولکه سی ، وطنیم دیر ، وطن دیر ، یوردوموز ، بو یوردون ، وطن ، وطن محبتی ، آذربایجان و . . .

آزادلیق و بارز :

بارز دوغوشدان حوریتی سئون بیر ائل شاعیریدی ، او ظولمون ، ستمین ، حقسیزلیقین بیر دؤنمز دوشمه نیدیر . اونون شعرلرینده وطن آزادلیقی ، ملت ، دیل ، مدنیت آزادلیقی اونودولماز سؤز ایفاده سی دیر .

او انسانلاریین اوز قانونی حاقلارینا چاتماسینین اوره کدن ایسته ین شاعیردی . او بیر قوشوندا قفس ده قالماسین ایسته میر :

حاقسیزلیقین اسیری گورنده جماعتیم

باشدان ایاغه نیفرت و عصیان اولور کونول

زور قبول ائیله مه رم زور دییه نین دوشمنیم

دوغولان گونده دوغوبدور آنام آزاده منی

خلقیمین حق دانیشان شاعیری کسگین دیلییم

خلقه دوشمندی او جاهیل کی سانار ساده منی

گوندن–زور دییه نلر قولو قسالمادادی هئی گونو

مهربانلیقدادی هر زاد نه وئررلر زورا بولبول

منده یوخ حیس تملق بیرینین مدحین ائده م

یازماغا حق سوزونو ذره قدر عاریم یوخ

من علی شیعه سی یم ظولمو قبول ائیله مه رم

زور دئییلرله اودور بیر داحا رفتاریم یوخ

من آزادلیق گولی یم قانلا وئریبلر منه سو

هرزه قوشلار دولانان باغچادا گولزاریم یوخ

ظولمون قالاسین ییخدی یئره گوز یاشی خلقین

یوز ایل گزه سن بیر بئله طوفان اله دوشمه ز

دیل و فرهنگ

شاعیر دوغما آنا دیلینه ، اوز میللی کولتورونه دریندن باغلیدیر . او بو دیله ایناناراق دئدیگی شعرلری اساساً بو دیلده یازیر . بارز فارس دیلینده ده گوزل شعر دئمك قدرتینه مالکدیر :

ایسته ر آنا دیلینده سوزون خلقینه دئسین

اؤزگه دیلین دیینده پشیمان اولور کؤنول

مدنیت توکه نیب گئت - گئده دیلده توکه نیر

من هله ایندی آنا دیلده بیان آختاریرام

توتا میللیت ادی کیمسه اؤزون داردا گؤره ر

من « قاچاق » بو آدی آی مشدی هاچان آختاریرام

اؤز شانلی خلقیمین منم آخر اورك دیلی

هر یاندا وار دؤشونجه لی اینسان تانیر منی

اؤز دیلینه دیل آچا هربیر اوشاق

باغلی دوداق گول کیمی خندان اولا

هم اوخویا همده یازا اؤزدیلین

اؤزدیلی اؤزدردینه درمان اولا

طبیعتوبارز:

«بارز»طبیعتین داها دوغروسو آذر ائلینین اونونلا بئله«قاراداغین»طبیعتینین دوغما بیر ائولادیدیر.او طبیعتین وورغونواولدوغوندان شهرین قوندارما تعاروفاتی ایله سازیشا بیلمیراوشهریده داریخیر غریب اولور.نییهکی،شهرده چئشیدلی حاققسیزلیقی،نابرابرلیگی،زوراکیلیقلاری گؤرور:

سن بوشهرین دئمه گاز کورلادی بیردن هاواسین

زور دیین لرده محیطی خفقان ائلرمیش

«بارز»ین الهام آلدیغی گوللر،چیچکلر،داغلار،دره لر،سینه سی ائللی اوبالی یایلاقلارشهرده یوخدور.«بارز»عومرونون چوخو بو دئییلن طبیعی گؤزللیکلرله سووشب اودورکی،طبیعت بارز شعرینین اساس قایناغیناچئوریلیب او طبیعت ائولادلاریندان اولان باشی دومانلی داغلارا هرشئی دن آرتیق باغلی دیر یئرینده اونا داغلار اوغلو دئییلر.

بارزین شعرینده طبیعت جانلی بیر اینساندی شاعیریله سیرداش واونون دیلینی باشا دوشن بیراینسان.اونون شعرینده داغلار گولور،آغلایر،داریخیر،حرصلنیر،سوسور،دانیشیر،قوشلار اینسانی تانییر،اونونلا بیرگه اوخویور.اوتلارین،سولارین،یاغیشین،بولودون،گونشین...«بارز»شعرلرینده اؤزل ر نگلری،حس لری،دیللری،دویغولاری،دؤشونجه لریواردیر.هر شئی دن آرتیقبو یالانچیلار عصرینده دوزلوك وصداقت لری وار:

داغدا کهلیك اوخویور باغدا خوش الحان قوشلار

حیات غشقینده اولوب جمله غزلوان قوشلار

داغ داش منه بئهیشت بریندن صفالی دیر

من عاشیقام بو کوه وبیابانه گئتمرم

غوغاسی چوخدو شهرین وئرشهری «شهریاره»

اول بیر گؤزل گؤیرچین گل کنده آخشام-آخشام

طبیعت عاشیقییام چون اودور منیم اورگیم

گؤزل وطن کیمی بیر جان وتندن آیریلماز

بلبل منی گؤرن کیمی جه جه وورور اوخور

سن قوشدا درکه باخ کی،غزل خوان تانیر منی

«بارز»شعرینده جانلی اوخشاتمالار ،تلمیح لر،مثل لر،اوستاد نامه لر،وسایره شعر عونصورلاری درین باجاریقلا ایشلنیبدیر.او مللی آذری آدلاریندان ماراقلاناراق درین معنالی تلمیح لر یارادیبدیر او آدلاردان:

بابك،ستارخان،کوراوغلو،ده ده قورقود،اصلی کرم،خان چوبان سارا،قیر آت،بوزآت،چنلی بئل،دلیلر...بوغولاق نطفه ده غوغا کیمی سن دلی من دلی سسله گله کوراوغلوموزونییه بیرده بیز«بوز آت»اوستونده «نبی»شکلینی دیواره چکیبقیزلارا درس وئریب «هاجر»دؤوران ائده سن«کرم»یانیب کول اولوب نازلی «اصلی»یار یولونداتوی ائیله ییب سئل ایچینده گلین«سارا»سی بو یوردونمثل لردنبوایل کی،قوش اوایل کی،قوشا جیك جیك اؤرگه دیریارب مگراو اولمایا نادان تانیر منیعشق نیروسینی سال ایشه «بارز»کی،دییر«گلمه سه زور قاپیدان یان باجادان قاچماز فن»«قوجالان قیز داینین بوینونادیر ائل دئمه لی»اودو میرزاده دئمیشکن کوره کن سیز قالدیق«بارز»شعرینده جانلی نصیحت لرده وار کی،بو نصیحت لر80ایل دن آرتیق عومور سورموش بیر آغ ساققالین مودریك وآغ ساچلی اؤگودلریدیر:قدرت الینده وار نقدر یاخشیلیق ائلهبیر همان قدرتی دؤوران آلار گئدروار گوجوزله چالیشین دیل ساری فرهنگیز اوچونقوجامان داغ

کیمی بوباره ده سیز محکم اولونتفریقه فکرین آتین بیرلیگیزی چوخ قورویونهامی لیقجا قووشون بیر بیریزه مدغم اولون

ساده لیك،خالق دیلینه یاخینلیق«بارز»شعرینین گؤزللیك لریندندیر.او شعر قالیب لرینمیزین چوخوندا اؤز سؤز دئمك باجاریقینی سینایب،وبوسیناقلاردان اؤزو آغ،آلنی آچیق چیخیبدیر.اؤزو دئمیشکن:

شعر عالمین کمال مهارتله طئی ائدیب

قوشدوم گرایلی،قوشمادا یازدیم،مقاله ده

چاپ اولموش اثرلری:

1-گلهای رنگین2-طنز جزولر3جلد 3-ائل دایاقینا سالام 4-قیزیل قوش 5یاسلی ساوالان 6-دؤورو مطبوعات دا چاپ اولان شعرلری

یازیمیزین سونوندا بارزله آغیز-آغیزا وئریب دئیریك:

سن قارا داغ اوغلوسان «بارز»دایان داغلار کیمی

شانینه اویماز دئس بی قدر ومقدار اولموشام

عندلیب–اهر-سخاوت عزتی

استاد بارز اوچون

کؤورك سازدی دیل دئمه میش دیللنیر

شلاله دی قایالاردان سئللنیر

اورگیمده جاوانلانیر گوللنیر

منیم اوچون اوخودوخون نغمه لر

كرم اولور اود ايچينده تويلانير

كوراوغلو تك هارايلانير هايلانير

اؤتوب گئدن عومروموز دن بويلانير

منيم اوچون اوخودوخون نغمه لر

آددیم ایزلنیر–ایتن گون تك آددیم

گوندن-گونه شعرلنیر سؤزلنیر

گؤزللنیر اورگیمده گیزلنیر

منیم اوچون اوخودوخون نغمه لر

اوبیر کؤزدو دئمه سینلر سؤنه جك

بیر قارتال دی بولودلارا مینه جك

سازلی سؤزلو داستانلارا دؤنه جك

منیم اوچون اوخودوخون نغمه لر

واخت اؤته جك زامان باشین یولاجاق

بیر گون دؤنیا سنسیز منسیز اولاجق

عومروموزون یاد داشیندا قالا جاق

منیم اوچون اوخودوخون نغمه لر

اسلامی «بارز» 1300 اینجی ایل اهر شهرینین آی پیرزن کندینده روحانی عایله سینده دوغولموش . ایلك تحصیلاتینی اؤز عالیم و روحانی آتاسیندان آلمیش اوللر ‹‹ مالاریا ›› اداره سینده سونرا ‹‹ آموزش وپرورش ›› ده یئنی یئتمه لره علم اؤرگتمگه باشلامیش دیر.

عباس اسلامي متخلص به "عباس بارز" در پاييز سال «1300شمسي» در پنج كيلومتري شهرستان اهر و در روستاي "آي پيرزن" ديده بر جهان گشود. پدرش عالمي از منطقه قره داغ شيخ الاسلام ميرزا جعفر بود. بارز دوران تحصيل را پيش پدر و در مكتب خانه ديني، حوزوي و ملي ادامه تحصيل داده است. تخلص"بارز" قبلا "مهجور"بود كه بعدا با همين بارز ادامه اشعارش را مي نويسد. زيرا نام "بارز" براي هم چنين مردي، مهين و زيبا مي نمايد.

بارز در دوران نوجواني عاشق ميشود و روي به شعر و شاعري مي آورد. عشق بارز را كه عبارت از دختر عمويش بود اجل از دستش مي رباید. بعد ها عباس ازدواج مي كند كه حاصل آن سه دختر و شش پسر مي باشند. اولين كتاب منتشره از عباس بارز بنام "گل هاي رنگارنگ" كه به زبان تركي و فارسي نگاشته شده و از طرف كتابخانه فردوسي تبريز منتشر شده است.

« ائل داغینا سلام» در سال 1346 كتاب ديگري از استاد بارز مي باشد كه توسط موسسه مطبوعاتي يزداني چاپ و منتشر شده است. اين كتاب در سال 1333 نوشته شده بود كه روايت است استاد "شهريار" گفته است كه اگر اين كتاب قبل از"حيدر بابايه سلام "من نوشته شده و چاپ شده بود من حيدر بابا را نمي نوشتم. كتاب "ياسلي ساوالان"در سال 1379 توسط انتشاراتي دانيال منتشر شده است. از اثرات عمر هشتاد و پنج ساله بارز هنوز هم ثمرات بسياري هست كه به زير چاپ نرفته اند.

از جمله «آي عاشيقلار ياسا گلين»، «چوبان قارداش»، «ساري داش»، «شئيور پوييماسي»، «بایاتي لار»، «ساري و سوسن داستاني» و ... قيافه محزون و صحبت هاي شيرين و قلب پاك و لطيف و وجدان آگاه اش هر فهميده اي را مفتون مي گرداند

عباس بارز شیفته ای از اهالی این خطه است.کتاب یاسلی ساوالانش هر ادب دوستی را مجذوب خودش می سازد.بیشتر اوقات دم در خانه اش می نشیند.چهره ی مهربانی دارد.معلم بوده است و مهربانی های یک معلم دلسوز در چهره اش نمایان است.نمی دانم چرا مسئولین ما قدر چنین انسان هایی را نمی دانند.عباس بارز شایسته ی تجلیل است.گرامیداشتی در خور او.این اغراق نیست اگر بگویم باید از ایشان در سطح ملی و بین المللی تقدیر و تجلیل شود.چه عباس بارز،شاعرانی دیگر چون

ستار گل محمدی و افرادی دیگر در سایر زمینه های علمی،فرهنگی،ورزشی،دینی و....شایسته تقدیر و تبجیل هستند.اما .....شاید این شعر شهریار بهترین مصداق برای این موضوع باشد:

تا هستم ای رفیق ندانی که کیستم
روزی سراغ وقت من آیی که نیستم
در آستان مرگ که زندان زندگیست
تهمت به خویشتن نتوان زد که زیستم
پیداست از گلاب سرشکم که من چون گل
یک روز خنده کردم و عمری گریستم
طی شد دو یست سالم و انگار کن دویست
چون بخت و کام نیست چه سود از دویستم
گوهر شناس نیست در این شهر شهریار
من در صف خزف چه بگویم که کیستم؟

گئجه لر

تنگ اولور باشيما تك ليك ساري، عا لم گئجه لر

بير نفر اولمادي منله اولا همدم گئجه لر

عشقه بيگانه اولانلار نه بيلير كيم نه چكير

چكمه سين من چكني اهل جهنم گئجه لر

بير منم، بير بو قلم ، بيرده بو ويرانه كونول

اوچوموزده گليريك ناله يه باهم گئجه لر

كيمسه بيلمز اورگيم سيرريني دونيادا منيم

ياز قلم دورما كي سنسن منه محرم گئجه لر

ياراليي كونلومه كوندور ووررولان ياره لره

مهربان يار الي ايستر قويا مرهم گئجه لر

نه وئرر گوندوزو مهلت منه هيجران ستمي

نه قويار باش يئره بير لحظه قويام غم گئجه لر

عشقينه صادق اولان جهديله همت كمرين

درد و غم چكمه يه باغلار بئله محكم گئجه لر

منده مجنون كيمي زنجيريده گوررم اوزومو

اوندا كي زولفون اولار گوزده مجسم گئجه لر

من چكن غم يوكونو بير گئجه چرخين بئلينه

قويسالار، پشت فلك غمدن اولار خم گئجه لر

پرده لي قويدو سوزون « بارز» ه فاش ائيله مه دي

سرَلر اورتويو بو قورخولو مبهم گئجه لر